

ECLI	ECLI:NL:RVS:2012:149
Datum uitspraak	5 december 2012
Inhoudsindicatie	Bij besluit van 16 augustus 2010 heeft de burgemeester een door [appellante sub 2] ingediend verzoek om openbaarmaking van onder meer de ondersteuningsverklaringen (model H4) van alle partijen ten behoeve van de gemeenteraadsverkiezingen van 2006 en 2010 ingewilligd, met uitzondering van de in die verklaringen vermelde adressen van de personen die die verklaringen hebben ondertekend.

Volledige tekst

201206041/4/A3.

Datum uitspraak: 5 december 2012

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak na vereenvoudigde behandeling (artikel 8:54 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb)) op de hoger beroepen van:

1. de burgemeester van Heerlen,
2. [appellante sub 2], wonend te Apeldoorn, appellanten,

tegen de uitspraak van de rechtbank Maastricht van 16 mei 2012 in zaak nr. 11/79 in het geding tussen:

[appellante sub 2]

en

de burgemeester.

Procesverloop

Bij besluit van 16 augustus 2010 heeft de burgemeester een door [appellante sub 2] ingediend verzoek om openbaarmaking van onder meer de ondersteuningsverklaringen (model H4) van alle partijen ten behoeve van de gemeenteraadsverkiezingen van 2006 en 2010 ingewilligd, met uitzondering van de in die verklaringen vermelde adressen van de personen die die verklaringen hebben ondertekend.

Bij besluit van 21 december 2010 heeft de burgemeester het door [appellante sub 2] daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Bij besluit van 9 februari 2011 heeft de

burgemeester de gronden van het besluit van 21 december 2010 deels gewijzigd. Bij uitspraak van 16 mei 2012 heeft de rechtbank het daartegen gerichte beroep van [appellante sub 2] gegrond verklaard, het besluit van 21 december 2010, zoals gewijzigd bij besluit van 9 februari 2011, gedeeltelijk vernietigd, bepaald dat de burgemeester alsnog de gevraagde adresgegevens aan [appellante sub 2] verstrekt, behoudens de in de uitspraak genoemde niet meer actuele gegevens, en bepaald dat deze uitspraak in plaats treedt van het besluit van 21 december 2010, zoals gewijzigd bij besluit van 9 februari 2011, voor zover dit is vernietigd. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben de burgemeester en [appellante sub 2] hoger beroep ingesteld.

De burgemeester heeft een verweerschrift ingediend.

De zaak is door een meervoudige kamer van de Afdeling verwezen naar een enkelvoudige.

Overwegingen

1. Ingevolge artikel 3, eerste lid, van de Wet openbaarheid van bestuur (hierna: Wob) kan een ieder een verzoek om informatie neergelegd in documenten over een bestuurlijke aangelegenheid richten tot een bestuursorgaan of een onder verantwoordelijkheid van een bestuursorgaan werkzame instelling, dienst of bedrijf.

Ingevolge het vijfde lid wordt een verzoek om informatie ingewilligd met inachtneming van het bepaalde in de artikelen 10 en 11.

Ingevolge artikel 10, tweede lid, aanhef en onder e, blijft het verstrekken van informatie ingevolge deze wet achterwege voor zover het belang daarvan niet opweegt tegen het belang van de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer.

Ingevolge het derde lid is het tweede lid, aanhef en onder e, niet van toepassing voor zover de betrokken persoon heeft ingestemd met openbaarmaking.

2. [appellante sub 2] heeft verzocht om onder meer een afschrift van de ondersteuningsverklaringen voor de gemeenteraadsverkiezingen van 2006 en 2010. In haar verzoek heeft zij vermeld dat het haar uitdrukkelijk ook te doen is om de op de verklaringen vermelde adressen en geboortedata.

3. Bij het besluit op bezwaar, zoals gewijzigd bij besluit van 9 februari 2011, heeft de burgemeester geweigerd de op de ondersteuningsverklaringen vermelde adressen openbaar te maken. Hij heeft zich op het standpunt gesteld dat met name vanuit veiligheidsoverwegingen de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de op de verklaringen vermelde personen zwaarder dient te wegen dan het belang van openbaarheid. De burgemeester heeft in dat kader verwezen naar het Besluit van 29 oktober 2009 tot wijziging van het Kiesbesluit en de daarbij behorende Nota van Toelichting (Stb. 2009, 453), waarbij de verplichte vermelding van het adres op de kandidatenlijsten om veiligheidsredenen is komen te vervallen.

4. De rechtbank heeft overwogen dat gegevens op kandidatenlijsten die op grond van de toepasselijke bepalingen van de Kieswet ter inzage hebben gelegen, openbaar zijn en dat bij de belangenafweging die op de voet van artikel 10, tweede lid, van de Wob dient plaats te vinden, in geval het verzoek betrekking heeft op openbare gegevens, de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer in beginsel niet zwaarder kan wegen dan het belang van openbaarheid. De rechtbank ziet geen reden waarom anders zou moeten worden geoordeeld ten aanzien van ondersteuningsverklaringen die op eenzelfde wijze openbaar zijn gemaakt.

Voorts heeft de rechtbank overwogen dat de burgemeester bij het nemen van het besluit op bezwaar ten aanzien van de niet meer actuele gegevens, in de concrete omstandigheid dat deze gegevens na openbaarmaking ervan persoonlijke gegevens zijn geworden van anderen dan degenen die deze gegevens op de ondersteuningsverklaringen hebben vermeld, reden heeft kunnen zien het belang van de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van deze anderen, de nieuwe bewoners van de panden waarop deze gegevens betrekking hebben, zwaarder te laten wegen dan het algemeen belang.

In onder meer de omstandigheid dat het Kiesbesluit per 1 januari 2010 is gewijzigd heeft de burgemeester naar het oordeel van de rechtbank geen reden kunnen zien ten aanzien van de overige adresgegevens het belang van de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer zwaarder te laten wegen dan het algemeen belang. De burgemeester heeft zich dan ook ten onrechte op het standpunt gesteld dat artikel 10, tweede lid, aanhef en onder e, van de Wob grond biedt voor weigering van deze gegevens.

5. De burgemeester betoogt dat de rechtbank heeft miskend dat uit recente jurisprudentie blijkt dat de beperkte en tijdelijke openbaarheid op grond van de Kieswet niet zonder meer gelijk mag worden gesteld met de openbaarheid op grond van de Wob en dat het verzoek hem verplichtte een nieuwe afweging van de daarbij betrokken belangen te maken.

5.1. De Afdeling heeft eerder overwogen (uitspraken van 11 april 2012 in zaken nrs. 201105784/1/A3 en 201108184/1/A3) dat het feit dat de kandidatenlijsten tijdens de verkiezingsperiodes op grond van de Kieswet ter inzage hebben gelegen niet betekent dat die documenten openbaar zijn in de zin van de Wob. Documenten die door toepassing van de Wob openbaar zijn gemaakt, worden geacht vanaf die openbaarmaking voor een ieder toegankelijk te zijn. De onderhavige documenten hebben slechts tijdens de verkiezingsperiodes en derhalve tijdelijk ter inzage gelegen. Nu de verkiezingsperiodes voorbij zijn, zijn de ondersteuningsverklaringen niet meer voor een ieder toegankelijk. Hieruit volgt dat die documenten niet reeds openbaar zijn in de zin van de Wob. Derhalve heeft de rechtbank ten onrechte geoordeeld dat de ondersteuningsverklaringen reeds openbaar zijn gemaakt door terinzagelegging en dat het belang van de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer in beginsel niet zwaarder mag wegen dan het belang van openbaarheid.

5.2. De burgemeester heeft er terecht op gewezen dat uit de Nota van Toelichting behorende bij het Besluit tot wijziging van het Kiesbesluit volgt dat de wetgever het omwille van veiligheidsredenen onwenselijk acht dat adresgegevens van kandidaten worden gepubliceerd. In de uitspraak van 5 september 2012 in zaak nr. 201107018/1/A3 heeft de Afdeling aannemelijk geacht dat aan openbaarmaking van de adresgegevens van kandidaten een zeker veiligheidsrisico voor hen is verbonden. De burgemeester heeft dit veiligheidsrisico ook terecht aanwezig geacht voor zover het de op de ondersteuningsverklaringen vermelde adresgegevens betreft. Gelet hierop heeft de rechtbank ten onrechte geoordeeld dat de burgemeester zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het belang van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer zwaarder weegt dan het belang van openbaarmaking.

Het betoog van de burgemeester slaagt.

6. [appellante sub 2] betoogt dat de rechtbank, door bij de openbaarmaking van de gegevens voor de adressen van degenen die niet meer op het vermelde adres wonen een uitzondering te maken, heeft miskend dat moet worden uitgegaan van de situatie ten tijde van de indiening van de kandidatenlijsten. Dat die situatie na die datum is gewijzigd is bij een beoordeling van een verzoek op grond van de Wob niet van belang, aldus [appellante sub 2].

6.1. Gelet op hetgeen is overwogen onder 5.2 kan in hetgeen [appellante sub 2] heeft aangevoerd geen grond worden gevonden voor het oordeel dat de burgemeester de adresgegevens op de ondersteuningsverklaringen had moeten verstrekken.

Het betoog van [appellante sub 2] faalt.

7. Het hoger beroep van de burgemeester is kennelijk gegrond. Het hoger beroep van [appellante sub 2] is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep van [appellante sub 2] tegen het besluit van de burgemeester van 21 december 2010, zoals gewijzigd bij besluit van 9 februari 2011, alsnog ongegrond verklaren.

8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

I. verklaart het hoger beroep van de burgemeester van Heerlen gegrond;

II. verklaart het hoger beroep van [appellante sub 2] ongegrond;

III. vernietigt de uitspraak van de rechtbank Maastricht van 16 mei 2012 in zaak nr. 11/79;

IV. verklaart het door [appellante sub 2] bij de rechtbank ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. M. Vlasblom, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. P.M.M. de Leeuw-van Zanten, ambtenaar van staat.

w.g. Vlasblom w.g. De Leeuw-van Zanten
lid van de enkelvoudige kamer ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 5 december 2012

Tegen deze uitspraak kan verzet worden gedaan bij de Afdeling (artikel 8:55 van de Awb).

- Verzet dient schriftelijk en binnen zes weken na verzending van deze uitspraak te worden gedaan.

- In het verzetschrift moeten de redenen worden vermeld waarom de indiener het niet eens is met de gronden waarop de beslissing is gebaseerd.

- Indien de indiener over het verzet door de Afdeling wenst te worden gehoord, dient dit in het verzetschrift te worden gevraagd. Het horen gebeurt dan uitsluitend over het verzet.

97.